

aandelige Ting, kunde man ogsaa give det Valgret i mere materielle Ting. Og i alt Fald for Landets Vedkommende er Forholdet jo saaledes nu, at Gaardmandsbørn i mange Tilfælde have Valgret. Saa længe de ere hjemme hos Forældrene, ere de jo ikke fæstede som Tyende, ikke undergivne Tyendevilkaar, altsaa kunne de allerede da have Valgret og udøve samme. Men saa snart de samme unge Mennesker tage Tjeneste hos en anden Husbond, miste de deres Valgret. Saadan gaar det jo alle dem, der ere Tyendeforhold underkastede, medens de bedrestillede, der have Raad til at holde deres Børn hjemme, derved kunne give dem Valgret. Da det nu har været vor Opgave saa vidt muligt at slette alle de bestaaende Skel, have vi ogsaa ment, at her var et lille Skel tilbage, der burde jævnes, ikke flyttes, men jævnes, saa at alle de, der opfylde Lovens øvrige Betingelser, ere 25 Aar gamle og altsaa fuldmyndige i alle borgerlige Forhold, og ansatte til Skat, erholde Valgret, uanset om de staa i privat Tjenesteforhold eller ikke. Dette vil neppe betyde saa overmaade meget. Jeg tror ikke, at det Antal Medborgere og Medborgerinder, som derved erholde Valgret, er saa overordentlig stort. Jeg er ikke i Stand til at angive, hvor mange det drejer sig om, men det vil neppe være noget overordentlig stort Tal. Som sagt, vi have ment, at Tidspunktet nu var inde til ogsaa at slette dette Skel, og kunde det bidrage til, at de noget løse Forhold, som beklageligvis mange Steder, navnlig ogsaa for Landets Vedkommende, ere til Stede herhjemme, kunde blive gjorte noget fastere, vilde vi selvfølgelig være meget glade derved. Jeg skal altsaa ogsaa anbefale dette Ændringsforslag.

Ændringsforslaget under Nr. 3 er i Grunden kun en Definition af selve Lovforslagets Bestemmelse. § 1 tilsiger jo Valgret til enhver uberygtet Mand og Kvinde. Lovgivningsmagtens Opfattelse af dette Ord „uberygtet“ har jo været den, at, for at være uberygtet, maa man ikke være funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken man ikke havde faaet Æresoprejsning. Det er dette, der søges slaaet fast. Det er Ordet „uberygtet“, der forklares saaledes, at det ikke er til at tage fejl af, saaledes at ingen Mand og Kvinde anses for at være uberygtet, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, som vedkommende ikke har faaet Æresoprejsning for, og ej heller kan den anses som uberygtet,

der har Erhverv ved Utugt. Vi have søgt at give denne Bestemmelse en saadan Affattelse, at den rammer baade Mænd og Kvinder, der have Erhverv ved Utugt. Baade Alfonsen og Skøgen tilsigte vi at ramme ved vort Forslag, og jeg antager ikke, at der her i dette Ting kan herske Meningsforskel herom. Det er jo kun for at tydeliggøre Lovbestemmelser, som dette Ting jo allerede har vist sig enigt i.

Det næste Ændringsforslag betyder jo mere, det tilsigter at give Valgret til alle gifte Kvinder. Ved Lovforslagets første Behandling blev der jo talt ikke saa ganske lidt om, at det var en Uret mod den gifte Kvinde, at man ikke gav hende Valgret, men derimod gav Valgret til den ugifte og derved ligesom nedsatte de gifte Kvinder i de meniges anden Klasse. Vi syntes, at der var overordentlig meget i denne Tale. Vi syntes ogsaa, at vi ikke burde sætte en Præmie paa de løse Forhold, ligesom støtte dem, der ønske Skilsmisse fra deres Mænd, idet den fraskilte jo efter Lovforslaget for Fremtiden har Valgret, medens den gifte fremdeles ingen Valgret vilde have. Vel mene vi ikke, at vi, som maa ske i andre Lande, behøve at gaa den Vej at sætte en Præmie for Ægteskabet, men paa den anden Side at sætte Præmie paa de løse Forhold, synes vi dog ikke vilde være rigtigt, derfor have vi ment, at det, forinden dette Lovforslag forlod dette Ting, var paa sin Plads ogsaa at medtage de gifte Kvinder. Heller ikke kunne vi nøjes med at give Valgret til de Kvinder, der have Særeje, idet man maa gaa ud fra, at det væsentlig er blandt de bedre Klasser, at Kvinderne have Særeje, og da det, som sagt saa tidt, ikke har været vor Hensigt hverken at flytte eller rejse ny Skel, var der kun den Vej at gaa, at give Valgret til alle gifte Kvinder. Dette søges altsaa opnaaet ved Ændringsforslag under Nr. 4, som jeg skal anbefale til det høje Tings Velvillie. Jeg tror ikke, det her er Tid til at undersøge, hvilket politisk Parti der vil have Gavn og Glæde af, at vi gaa til dette Skridt at drage disse Hundreetusinder af Kvinder ind under Lovforslaget, det tror jeg ikke, man skal undersøge. Der faldt maaske enkelte Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling, der gik ud paa, at det var et af Partiernes i dette Ting, et Mindretal, der vilde have Fordel deraf, hvis man da kunde slutte af Forholdene i Norge. Disse Undersøgelser skal jeg ikke fortsætte. Naar vi have stillet dette Forslag, ligger det fjernt fra os at tænke paa, hvem der skulde have Fordelen